ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Ілля Веніамінович Шерешевський був, як тепер кажуть, культовою фігурою Одеського правознавства, зайнявши у ньому своє особливе місце і як кваліфікований науковець, і як чудовий практик, і (мабуть, це найголовніше) як талановитий викладач. Він з однаковим успіхом і однаково цікаво читав лекції з римського, цивільного, трудового, морського, вексельного, господарського права, з курсів історії держава і права, адвокатури, політекономії... Взагалі – чого тільки він не читав! І все на найвищому рівні, і все захоплююче, за що навіть затяті „двійочники" вибачали йому високу вимогливість і перездачі заліків та іспитів до Нового року (були такі часи, коли перездавати можна і треба було аж доти, доки студент не засвоював відповідний курс). І численні його учні (бо Бог дав йому ще й довге життя) врешті склали спільноту, яку можна було б назвати „вихованці І. В. Шерешевського".

Але Ілля Веніамінович був також і однією з найбільш помітних постатей не лише Одеси, але й Південноукраїнської юриспруденції та й усієї юриспруденції УРСР. Ім'я його було добре відоме і в усьому колишньому СРСР, завдяки цікавим публікаціям у центральних виданнях (наприклад, у „Вестнику Древней истории") та участі у добротному коментарі до Цивільного кодексу РРФСР 1922 року.

Врешті трапилося так, що постать І. В. Шерешевського (разом із низкою інших видатних правників) стала для правознавців Одеси з'єднувально ланкою між юриспруденцією Російської імперії та правознавством радянської доби. Тією ланкою, без якої неможливо уявити собі розвиток правової думки.

Загалом, уже викладеного достатньо для того, щоб мотивувати доцільність присвячення науковому і людському доробку цієї людини спеціальне число часопису.

Крім того, є додаткова поважна причина: у грудні 2008 року виповнюється 120 років від дня народження Іллі Веніаміновича Шерешевського. Непоганий привід для того, щоб зупинитися у повсякденній колотнечі і озирнутися на наших видатних попередників, якими, власне, і було с творене підґрунтя сьогоднішніх досягнень.

Враховуючи усе викладене, цей випуск Часопису виглядає дещо незвичайно. З одного боку, редколегія вирішила не відмовлятися від більшості звичних рубрик. А з іншого, – вони, поза сумнівом, виглядають інакше, оскільки, практично, у кожній рубриці міститься публікація (або витяг із публікації) І. В. Шерешевського, а вже потім котрась із наукових розвідок сучасних правознавців. Нам здається, що такий підхід дозволить читачеві прослідкувати „зв'язок часів". Крім того, це має стати своєрідним „анонсом" того видання, яке планується здійснити найближчим часом. Йдеться про книжку вибраних творів І. В. Шерешевського, де також будуть представлені найбільш цікаві праці відповідного напрямку його наступників.